

5 phút cho
LỜI CHÚA

tháng 07/2024

ĐI THEO LÀM MÔN ĐỆ ĐỨC KI-TÔ

Đức Giê-su bảo: “*Anh hãy đi theo tôi, cứ để kẻ chết chôn kẻ chết của họ.*” (Mt 8,22)

Suy niệm: Chúa Giê-su không vội mừng vì số lượng người hâm mộ vây quanh Ngài, trong số đó, có nhiều kẻ còn muốn được Ngài thu nhận làm môn đệ. Ngay lập tức, Chúa cảnh báo những ai muốn đi theo Ngài sẽ phải đối mặt với những đòi hỏi gắt gao. Điều đó có thể khiến những người ảo tưởng, xu thời phải nhụt chí và bỏ cuộc, nhưng ngược lại, giúp cho những ai thực sự muốn làm môn đệ Ngài có thêm quyết tâm và xác tín để đi theo cách dứt khoát và triệt để: Một mặt họ phải sẵn sàng bỏ lại tất cả ở phía sau, “*để kẻ chết chôn kẻ chết của họ*”; mặt khác, họ phải quả cảm dấn thân tiến về phía trước, không tìm chỗ dựa nào khác ngoài việc đi theo Đấng “*không có chỗ tựa đầu*”.

Mời Ban: Đôi khi những người tin theo Đức Ki-tô có tâm trạng giống như thánh Phê-rô chỉ nghĩ đến những gì mình phải từ

bỏ với sự tiếc nuối: “*Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy. Vậy chúng con sẽ được gì?*” (Mt 19,27). Đi theo Đức Ki-tô không phải là một sự tính toán được gì, mất gì hay là sự tùy chọn mua hay không mua một món hàng. Chúa Giê-su đòi hỏi những kẻ muốn làm môn đệ Ngài phải chọn lựa dần thân trọn vẹn và quyết liệt bởi vì chính Ngài đã yêu thương thì đã đến cùng qua cái chết đền tội chúng ta trên thập giá và qua việc hiến mình cho chúng ta trong bí tích Thánh Thể.

Sống Lời Chúa: Làm một việc phục vụ Chúa nơi tha nhân cách hết lòng và vô vị lợi.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con biết hiến dâng cho Chúa cách quảng đại để con đã hiến dâng là hiến dâng tất cả và không bao giờ rút lại. Amen.*

XIN BAN THÊM LÒNG TIN

Chúa Giêsu chỗi dậy, ngắm đê gió và biển: biển liền lặng như tờ. Người ta ngạc nhiên và nói: “Ông này là người thế nào mà cả đê gió và biển cũng tuân lệnh?”
(Mt 8,26-27)

Suy niệm: Theo tín ngưỡng dân gian thì: “Đất có Thổ Công, sông có Hà Bá;” chẳng thế mà nhiều ngư dân vẫn coi biển cả như một chôn đầy đầy những sức mạnh thần thiêng bí ẩn; chính vì thế những con cá voi, được gọi một cách kính cẩn là cá ‘ông’, mỗi khi gặp nạn chết trôi dạt vào bờ đều được ngư dân chôn cất và lập miếu thờ như một vị thần linh. Trong Thánh Kinh, biển cũng mang một ý nghĩa biểu tượng tôn giáo, được coi như nơi chôn của ma quỷ (x. câu chuyện đàn heo bị quỷ ám đâm nhào xuống biển, Mc 5,13tt). Chúa trách các môn đệ sao kém lòng tin trước cơn biển động; rồi Ngài ra lệnh và sóng gió lập tức yên lặng. Điều đó không chỉ khiến các môn đệ kinh ngạc vì Ngài điều khiển được các mãnh lực thiên

nhiên mà Ngài còn củng cố niềm tin của các ông vào Ngài là Đấng chế ngự được cả quyền lực của ma quỷ.

Mời Ban: Người tín hữu sống trong biến đời ngày nay, phải đối mặt với thái độ dửng dưng, chống đối, thậm chí thù địch của thế giới đối với đức tin. Những cơn sóng dữ đó có thể khiến bạn sợ hãi, nhát胆, không dám sống đức tin vào Đức Ki-tô. Trong những lúc như thế, bạn nhớ rằng Đức Ki-tô đang ‘đồng hội, đồng thuyền’ với bạn. Hãy gọi Ngài, Lời quyền năng của Ngài sẽ xua trừ quỷ dữ và củng cố niềm tin cho bạn.

Sống Lời Chúa: Ngay đầu ngày, bạn dành ít phút tâm sự với Chúa, mời Ngài đồng hành với bạn trong cả ngày sống.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa là Núi Đá cho con tựa nương. Con tin nơi Chúa, xin củng cố đức tin còn non yếu của con.*

THẤY BẰNG TRÁI TIM

“Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin.” (Ga 20,29)

Suy niệm: Con Chôn trong truyện Hoàng Tử Bé của nhà văn St. Exupéry nói rằng với đôi mắt trần, người ta chỉ nhìn thấy những điều bình thường; còn trong những gì hệ trọng, người ta phải nhìn bằng đôi mắt của con tim. Gio-an chỉ thấy ngôi mộ trống, băng vải liệm và khăn che đầu xếp riêng gọn ghẽ, nhưng bằng đôi mắt của trái tim ông đã tin Thầy mình phục sinh. Đức Giê-su phục sinh quảng đại đáp ứng đòi hỏi của Tô-ma; đồng thời Ngài cũng nhắc nhở ông và chúng ta rằng từ nay không thấy Chúa bằng đôi mắt thường, nhưng bằng đôi mắt đức tin và bằng tình yêu mến. Nói cách khác, với người Ki-tô hữu, vì tin nên thấy Chúa, thấy Ngài do yêu Ngài. Vì tin nên ta thấy Chúa Giê-su hiện diện trong Thánh Thể, nơi người anh em.

Mời Ban: “*Tin Chúa, không phải là hướng mắt về Ngài để chiêm ngưỡng, nhưng đồng thời cũng là nhìn trần gian với ánh mắt của Đức Ki-tô*” (M. Quoist). Người đời nhìn đời sống trong nền kinh tế thị trường theo nhãn quan hưởng thụ, chiếm hữu; người Ki-tô hữu nhìn với ánh mắt Đức Ki-tô: chia sẻ, hiệp thông.

Chia sẻ: Bạn đang nhìn đời sống hôm nay theo cái nhìn của ai? Của Đức Ki-tô hay của người đời?

Sống Lời Chúa: Vì tin Lời Chúa dạy, tôi tập nhận ra Đức Ki-tô đang hiện diện sống động nơi người chung quanh, nhất là với người tôi không ưa thích.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa chúc phúc cho chúng con khi không thấy nhưng vẫn tin. Xin cho chúng con vì tin Chúa, chúng con cũng nhận ra Chúa trong Thánh Thể, nơi Lời Chúa, trong người anh em lân cận. Amen.*

TIN YÊU VÀ TÔN VINH CHÚA

“Thấy vậy, dân chúng sợ hãi và tôn vinh Thiên Chúa đã ban cho loài người được quyền năng như thế.” (Mt 9,8)

Suy niệm: Dưới con mắt của các kinh sư, họ chỉ thấy Đức Giê-su là người vi phạm luật Mô-sê và còn phạm thượng nữa. Nhưng dân chúng, những người không người bại liệt đến với Đức Giê-su, lại thể hiện lòng tin của họ nơi Ngài. Khi Chúa nói lời tha tội cho anh bại liệt và nói anh *“đứng dậy, vác giường mà đi về nhà”* thì họ càng kinh ngạc, nhận ra quyền năng của Đức Kitô, và họ càng thêm lòng tin và dâng lời ca tụng tôn vinh Thiên Chúa. Một khi đã không tin, người ta càng nghi ngờ, tìm cách bắt bẻ người khác. Ngược lại, *“ai đã có thì được cho thêm”* (Mt 13,12): Với lòng tin, – dù lòng tin chỉ nhỏ xíu bằng hạt cải thôi – người ta có thể nhận ra bàn tay uy quyền và lòng thương xót của Thiên Chúa, và nhờ đó họ càng thêm lòng tin và ca tụng tôn vinh

Ngài.

Mời Ban: Chúa Giê-su yêu thương và thực hiện nhiều điều tốt đẹp trong đời mà đôi khi bạn và tôi chưa nhận ra. Nếu Ngài có thể chữa lành cho anh bại liệt thì ắt Ngài cũng có quyền tha tội. Và nhất là Ngài cũng sẽ làm như thế cho bạn nếu bạn đặt niềm tin vào Ngài. Những người khiêng anh bại liệt đến với Chúa, dù không phải là đối tượng trực tiếp được Ngài chữa lành, họ cũng được Ngài chúc phúc vì đã tham gia vào sứ mạng cứu độ với Ngài.

Sống Lời Chúa: Bạn tham gia vào đời sống Giáo Hội bằng cách siêng năng tham dự phụng vụ, đặc biệt là Thánh lễ, và cộng tác vào một hoạt động tông đồ thích hợp với bạn trong cộng đoàn, giáo xứ của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho con thêm lòng tin yêu Chúa để con tôn vinh Chúa trong mọi giây phút đời con.*

CÀN CỐ TẮM LÒNG

Đức Giê-su nói: “Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Hãy về học cho biết ý nghĩa của câu này: ‘Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế.’ Vì tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi.”
(Mt 9,12-13)

Suy niệm: Truyền thống Thánh Kinh vốn đã khẳng định tiêu chuẩn đánh giá của Thiên Chúa: “*Thiên Chúa không nhìn theo kiểu người phàm: người phàm chỉ thấy điều mắt thấy, còn Đức Chúa thì thấy tận đáy lòng*” (1Sm 16,7). Đức Giê-su luôn trung thành với tiêu chuẩn ‘tắm lòng’ này. Nhiều lần, Chúa đã lên án người Pha-ri-sêu coi trọng việc rửa tay bên ngoài hơn việc giữ tâm hồn thanh sạch bên trong: “*Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng còn lòng chúng thì lại xa Ta*” (x. Mc 7,1-7). Nếu đặt lên bàn cân để so sánh thì, đối với Ngài, “*lòng nhân*” luôn nặng ký hơn “*lễ tế*” bởi

vì Chúa nói: *“Ta muốn lòng nhân chứ không cần lễ tế.”*

Mời Ban: Trước mặt Chúa, hình thức, nghi lễ bên ngoài chỉ có giá trị khi phát xuất từ tấm lòng nhân ái bên trong. Không có điều cốt lõi ấy thì mọi sự chỉ là giả hình. Vì thế làm bất cứ điều gì dù nhỏ bé, bạn hãy làm với tất cả tấm lòng và dưới cái nhìn yêu thương của Thiên Chúa là *“Đáng thâu suốt những gì kín đáo”* và ân thưởng cho bạn (x. Mt 6,1-4).

Sống Lời Chúa: Bạn làm dấu Thánh giá một cách khoan thai, đầy ý thức và đặt vào đó tất cả tâm tình tin yêu Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con tin Chúa là Đáng thâu suốt tâm can nhưng nhiều khi con vẫn chạy theo sự đánh giá của người đời mà ưa chuộng lối sống hình thức bên ngoài. Xin Chúa giúp con hoán cải để dù con làm bất cứ việc gì, con đều làm với tất cả tấm lòng và chỉ để đẹp ý Chúa mà thôi. Amen.*

RƯỢU MỚI, BẦU DA MỚI

*“Chẳng ai lấy vải mới mà vá áo cũ, ...
Người ta cũng không đổ rượu mới vào
bầu da cũ, ... Nhưng rượu mới thì đổ vào
bầu mới.” (Mt 9,16-17)*

Suy niệm: Nhân dịp trả lời chất vấn tại sao các môn đệ của Chúa không ăn chay, Ngài cho biết điều đó nói lên tính cách mới mẻ của Tin Mừng mà Ngài rao giảng. Đối với môn đệ của Đức Giê-su, ăn chay, không phải là vì chạy theo xu thế, hay chỉ để không bị chỉ trích là lập dị, không giống ai; trái lại, ăn chay, và kể cả mọi hành vi khác của cuộc sống, đều phải được làm vì lòng yêu mến Chúa và chỉ để được Chúa ân thưởng mà thôi (x. Mt 6,16-18). Nói rộng ra, Chúa ban cho chúng ta giới răn mới là luật yêu thương; luật ấy cần có một “*bầu da mới*”, đó là Hội Thánh của Tân Ước, và một cung cách sống đạo mới, không bị nứt gãy, vỡ vụn bởi thứ “*rượu mới*” này.

Mời Ban: Sự đổi mới Chúa mời gọi không

chỉ là một số thay đổi về hình thức bên ngoài mà phải là hoán cải tận gốc rễ từ bên trong và bao trùm mọi hành vi của cuộc sống. Chát “*rượu mới*” của Tin Mừng đó chính là Tám Mối Phúc Thật, qua đó chúng ta được mời gọi “*lội ngược dòng*” với những thói thường của thế gian này, là thế lực “*vốn thúc đẩy chúng ta đi theo con đường khác*”; trái lại, chúng ta “*hãy để cho lời Chúa đánh động, thách đố, thôi thúc biến đổi chúng ta thực sự trong cách sống của mình*” (ĐTC Phanxicô, Tông huấn *Hãy Vui Mừng Hoan Hỉ*, số 65-66).

Sống Lời Chúa: Chọn hành động theo tinh thần của một trong Tám Mối Phúc mà bạn thấy thích hợp với mình nhất.

Câu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con từ bỏ con người cũ và ban cho chúng con một trái tim mới để chúng con sống theo Tin Mừng của Chúa, là “rượu mới” của Nước Trời.*

TIN BUỒN TRONG TIN MỪNG

“Ông ta không phải là bác thợ, con bà Ma-ri-a và là anh em của các ông Gia-cô-bê, Giô-xét, Giu-đa và Si-môn sao?” (Mc 6,3)

Suy niệm: Trong các sách Tin Mừng có khi cũng chứa đựng cả tin buồn nữa. Tin Mừng Mác-cô kể những người đồng hương với Chúa Giê-su đã ‘đóng chặt’ Ngài trong cái khung là *“bác thợ mộc, con bà Ma-ri-a và là anh em của các ông Gia-cô-bê, Giô-xét, Giu-đa và Si-mon”*, những người hàng ngày ‘mặt chạm mặt’ với họ tại làng quê Na-da-rét. Họ mang nặng thành kiến ‘bụt nhà không thiêng’ nên chỉ coi Chúa là người bình thường như họ. Họ không thể nhận ra Vị Thiên Chúa nhập thể làm người đang ẩn giấu vinh quang nơi con người Giê-su mà họ được sống gần gũi suốt mấy chục năm qua. *“Tin Mừng trọng đại cho toàn dân”* trong ngày Chúa giáng sinh (x. Lc 2,10-11), tiếc thay lại là một tin buồn cho họ: Chúa sẽ than khóc cho họ như Ngài khóc thương

cho Giê-ru-sa-lem vì họ “*không nhận biết thời giờ họ được Thiên Chúa viếng thăm*” (x. Lc 19,44).

Mời Bạn: Lời Chúa có phải là Tin Mừng cho bạn chưa? Kinh nghiệm về sai lầm do thành kiến của dân làng Na-da-rét dạy chúng ta đừng đánh giá một ai dựa vào thành kiến chủ quan. Hãy nhớ rằng bạn là con người có giới hạn, bạn rất có thể sai; đồng thời, cũng nhớ rằng người khác là một bí nhiệm, bạn không thể biết hết về họ. Ngược lại, bạn hãy có cái nhìn tích cực nơi tha nhân, đó là nhìn thấy nơi tha nhân có Chúa hiện diện, hay nói cách khác, làm cho Chúa được tỏ hiện nơi tha nhân.

Sống Lời Chúa: Tập có cái nhìn và phán đoán tích cực về tha nhân.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con nhìn thấy Chúa nơi tha nhân, để nhờ đó con nhìn thấy điều tốt đẹp nơi họ.*

KI-TÔ HỮU TRÊN SÂN KHÁCH

Đức Giê-su đến nhà viên thủ lãnh; thấy phường kèn và đám đông xô xao, Người nói: “Lui ra! Con bé có chết đâu, nó ngủ đấy!” Nhưng họ chế nhạo Người. Khi đám đông bị đuổi ra rồi, thì Người đi vào, cầm lấy tay con bé, nó liền chỗi dậy. (Mt 9,23-26)

Suy niệm: Thi đấu trên sân khách là một thử thách lớn cho các cầu thủ. Tiếng hò la của đám đông ở khán đài không chỉ làm phân khích tinh thần đội nhà mà còn uy hiếp tinh thần của đối phương. Điều đó được chứng nghiệm nơi tâm trạng của các cầu thủ khi thi đấu tại Nam Phi, phải đối phó với tiếng kêu inh ỏi của rừng kèn vuvuzela. Ki-tô hữu thi hành sứ vụ rao giảng Tin Mừng cũng có cảm giác giống như đang đá banh trên sân khách. Họ phải chịu áp lực nặng nề của người đời như sự thờ ơ, lời chế nhạo, hăm dọa v.v... Điều đó khiến không ít người thoái thác việc truyền giáo, thậm chí hồ thẹn tỏ dấu mình là Ki-tô

hữu. Thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II nhắc nhở: “Chúng ta đừng bao giờ hổ thẹn về Tin Mừng và đừng sợ loan báo rằng chúng ta là Ki-tô hữu.” Lời kêu gọi đó phản ánh thái độ của Đức Giê-su trước đám đông chế nhạo Ngài hôm ấy, Ngài vẫn làm phép lạ để tôn vinh Danh Chúa và cứu rỗi con người.

Mời Ban: Có bao giờ bạn cảm nghiệm được sự bình an tâm hồn sau khi tỏ dấu mình là Ki-tô hữu chưa? Hoàn cảnh không thuận tiện có làm cho Ki-tô hữu tăng triển lòng tin, cậy, mến không?

Sống Lời Chúa: Bạn sẵn sàng tỏ dấu mình là Ki-tô hữu và sống như người Ki-tô hữu dù gặp thuận tiện hay không.

Câu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa nói: ai tuyên xưng Chúa trước mặt người đời, Chúa sẽ tuyên xưng họ trước mặt Chúa Cha. Xin Chúa cho chúng con được sống giây phút hạnh phúc ấy.*

GIÁO DỤC CÁI TÂM

Đức Giê-su thấy đám đông thì chạnh lòng thương, vì họ lầm than vất vưởng. (Mt 9,36)

Suy niệm: “Sẽ là sỉ nhục tôi, nếu hỏi tôi định giá Viện Tim là bao nhiêu.” Vâng, chỉ một câu nói thôi, nhưng đã gói ghém cả tâm lòng, tình thương, và trách nhiệm của bác sĩ A. Carpentier, người đã sáng lập Viện Tim ở Sài Gòn. Cũng vậy, chỉ một câu Tin Mừng ngắn gọn (9,36), Mát-thêu đã diễn tả trọn vẹn tấm lòng, tâm tình, và trách nhiệm của Đức Giê-su với đám đông vô danh. Trước tình cảnh cùng khốn của dân chúng, trái tim Ngài thổn thức, xúc động mãnh liệt; lòng trắc ẩn thương cảm sâu đến tận đáy lòng. Đám đông lầm than vất vưởng vì bị hướng dẫn do những nhà lãnh đạo tôn giáo vô tâm, bị cai trị do những quan chức tham lam, tàn bạo. Đó cũng là tình cảnh của đám đông dân chúng ngày nay tại nhiều nơi.

Mời Ban: Mọi điều đáng tiếc và đáng sợ

nơi con người và xã hội thời nay đều phát xuất từ tình trạng thiếu tình yêu hay yêu không đúng đắn. Do đó, liệu pháp cần thiết là giáo dục trái tim hay cái tâm của con người (ĐTC Bê-nê-đi-tô XVI). Mời bạn chú tâm giáo dục trái tim mình nên giống Trái Tim Chúa qua tâm tình chạnh lòng thương trước nỗi khổ của người khác.

Chia sẻ: Người Ki-tô hữu có thể làm những việc cụ thể nào để giảm nhẹ đau khổ của đám đông dân chúng hiện nay?

Sống Lời Chúa: Tập chạnh lòng thương qua việc không bằng lòng khi mình sở hữu quá nhiều, đang khi người chung quanh quá thiếu thốn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, cảm tạ Chúa đã chạnh lòng thương trước nỗi khổ của chúng con. Xin cho chúng con biết giáo dục trái tim mình nên giống Trái Tim Chúa hơn. Amen.*

CHỮA LÀNH BỆNH LINH HỒN

Chúa Giê-su gọi mười hai môn đệ lại, ban cho các ông quyền trên các thân ô uế, để các ông trừ chúng và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyên. (Mt 10,1)

Suy niệm: Sự thường khi cơ thể có vấn đề, ai cũng lo lắng và mau mắn tìm đến thầy thuốc để chữa bệnh. Nếu hiểu bệnh tật là những gì làm ảnh hưởng đến sức khoẻ thể xác lẫn tinh thần, thì tội lỗi cũng là thứ ‘vi-rút’ làm tác hại đến sức khoẻ linh hồn của con người. Nói cách khác tội lỗi cũng là bệnh, bệnh hiểm nghèo nữa là khác. Thế nhưng có nhiều người mang trong mình căn bệnh ‘tội lỗi’ mà lại ít khi lo lắng và mau mắn để chữa trị. Chúa Giê-su khi chữa lành bệnh tật thường nói thêm “Tội con đã được tha;” Ngài cho thấy bệnh tật phần xác như một dấu chỉ của tội lỗi là bệnh tật phần hồn. Khi giao cho các môn đệ quyền chữa lành bệnh hoạn tật nguyên, --sau khi phục sinh, Chúa còn nói rõ Ngài trao cho các ông quyền tha tội,-- Chúa Giê-su muốn giao cho

các ông sứ mạng tiêu diệt tận căn của bệnh tật tâm hồn là thứ ‘vi-rút’ tội lỗi.

Mời Ban: Bạn có nhận thức được tội lỗi len lỏi trong tâm hồn mình và mau mắn đến với Bí tích Giao Hoà như khi cơ thể bạn mang bệnh chưa, hay cũng chỉ đợi có dịp lễ trọng mới đến nhận lãnh? Hơn nữa bạn có nhận thức rằng sống và làm chứng cho những giá trị Tin Mừng là phương thuốc tăng lực ngăn ngừa nhiễm thứ ‘vi-rút’ tội lỗi không?

Sống Lời Chúa: Năng lãnh Bí tích Giao Hoà để linh hồn được lành mạnh.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã cho chúng con thấy những giá trị cao cả của Nước Trời. Xin đừng để chúng con xa lìa những giá trị ấy khi cứ sống trong tội lỗi, nhưng cho chúng con biết năng chạy đến với Bí tích Giao Hoà để tâm hồn được Chúa chữa lành. Amen.*

MỘT MỆNH LỆNH BẮT BUỘC

Đức Giê-su nói với các môn đệ: “Anh em hãy loan báo rằng triều đại Thiên Chúa đã đến gần. Hãy chữa lành người đau yếu... khử trừ ma quỷ. Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy.” (Mt 10,7-8)

Suy niệm: Ta thường cho rằng những lời trên đây là những lời khuyên, muốn làm cũng được, không thích cũng chẳng sao. Đang khi ấy, đây là mệnh lệnh bắt buộc. Đức Giê-su như vị chủ tướng truyền lệnh cho binh sĩ trước khi xung trận, như nhà vua truyền lệnh cho quân thần, như thầy giáo ra bài cho học trò, như một người kêu cầu bạn bè trợ giúp. Đàng nào cũng là những mệnh lệnh phải làm và phải làm ngay. Quả thực, mệnh lệnh truyền giáo, rao giảng Tin Mừng là lệnh truyền vừa khẩn cấp, vừa bắt buộc và áp dụng cho mọi người. Có lẽ ta đã quá quen với việc khoán trắng lệnh này cho các linh mục, tu sĩ, mà

quên mất đây là lệnh truyền mỗi người giáo dân.

Mời Ban sửa đổi lại một cách nhìn của về bốn phận của người Ki-tô hữu: bốn phận rao giảng Tin Mừng Nước Trời cho người chung quanh. Đức Giê-su mời gọi bạn thi hành bốn phận này bằng hai cách: lời nói giới thiệu về Nước Trời và việc làm phục vụ cụ thể. Bạn sẽ nói gì, làm gì để giới thiệu Đức Giê-su cho những người đang sống quanh bạn?

Sống Lời Chúa: Tôi sẽ bắt đầu thi hành bốn phận này bằng cách giới thiệu con người và công trình của Đức Giê-su cho một người bạn chưa biết Ngài.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, chúng con xin cảm tạ Chúa đã tin tưởng giao phó việc rao giảng Tin Mừng Nước Trời cho chúng con. Chúng con hứa sẽ giới thiệu Chúa cho người khác bằng lời nói và việc làm tốt đẹp của chúng con. Amen.*

CAN ĐẢM TRONG MỌI THỬ THÁCH

“Này, Thầy sai các con đi như chiên vào giữa bầy sói.” (Mt 10,16)

Suy niệm: Chúa Giê-su đã có lần báo trước con đường thập giá Ngài phải trải qua. Và nay đã đến lúc Chúa thẳng thắn nói đến những đau khổ thử thách sẽ xảy đến với các môn đệ. Vâng, bách hại là số phận không thể tránh được của các môn đệ. Các ông phải đối diện nhiều thử thách khi đi theo Chúa Giê-su. Chẳng hạn: thánh Tô-phạ-nô bị bách hại và ném đá chết tại Giê-ru-sa-lem, hoặc thánh Pha-olô bị cầm tù, rồi tử vì đạo. Tuy nhiên, dù thử thách đến đâu và bị bách hại thế nào, các môn đệ vẫn luôn trung thành với Chúa cho đến cùng, như thánh Pha-olô đã nói: *“Chúng tôi luôn mang nơi thân mình cuộc thương khó của Chúa Giê-su, để sự sống của Chúa Giê-su cũng được biểu lộ nơi thân mình chúng tôi”* (2Cr 4,10).

Mời Bạn: Có cuộc sống nào mà không có thách đố? *“Nếu có ai cho tôi một cuộc sống*

*không gặp trở ngại nào thì hấp dẫn thật đấy, nhưng tôi sẽ khước từ vì khi ấy tôi sẽ không còn học được điều gì từ cuộc sống nữa” (Allyson Jones). Còn bạn, bạn có cảm thấy sợ hãi trước những đau khổ đang diễn ra trong cuộc sống mình không? Bạn có chắc là bạn đang đi theo Chúa Giêsu và cố gắng “vác” lấy những gánh nặng ấy trong niềm xác tín: “*Ơn Thầy đủ cho con*”?*

Chia sẻ: Phản ứng của bạn khi gặp đau khổ, thử thách: né tránh, oán trách Chúa, hay đón nhận như cái giá người môn đệ của Đấng chịu đóng đinh?

Sống Lời Chúa: Đón nhận đau khổ của ngày hôm nay, như một cách sống tự thể môn đệ trung thành của Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa báo trước ai theo Chúa sẽ gặp những đau khổ bách hại. Xin giúp chúng con ghi nhớ để luôn trung thành với Chúa.*

“ĐỪNG SỢ”... NHƯNG “HÃY SỢ”

“Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được linh hồn. Đúng hơn, anh em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hoả ngục.” (Mt 10,28)

Suy niệm: Các loài vật trốn chạy mỗi khi có mối nguy hiểm đe dọa tính mạng, nhưng khi bị dồn đến đường cùng chúng lại dám liều chết để chống lại mối đe dọa đó. Chính bản năng sinh tồn thúc đẩy chúng lúc nào biết sợ, lúc nào không biết sợ trước những mối đe dọa tới sự sống còn của chúng. Sự sống còn của người Ki-tô hữu cũng hệ tại ở việc nhận biết điều gì đáng sợ, điều gì không đáng sợ trong cuộc sống của mình. Không đáng sợ là những gì “chỉ giết được thân xác mà không giết được linh hồn.” Ngược lại, những gì có thể làm cho cả hồn lẫn xác phải tiêu vong mới là điều đáng sợ.

Mời Bạn: Bao thế hệ Ki-tô hữu, trong đó có cả cha ông chúng ta đã để lại tấm gương can đảm của những người không sợ hãi trước

những kỳ thị, bách hại và kể cả cái chết nhưng lại rất sợ tội lỗi là cái còn tệ hại hơn cả cái chết. Phần bạn, bạn đang sợ hãi điều gì? Phải chăng là bệnh tật, đói khát, tai nạn, thậm chí cái chết? Nhưng bạn ơi, những thứ đó “*chỉ giết được thân xác chứ không giết được linh hồn*”! Chính cuộc sống hưởng thụ ích kỷ, chiều theo đam mê, dục vọng mới là những điều đáng sợ. Mời bạn đặt trọn niềm xác tín vào Chúa để dừng cảm sống làm chứng nhân Tin Mừng và cũng dừng cảm khước từ mọi cảm dỗ tội lỗi.

Sống Lời Chúa: Noi gương thánh trẻ Đaminh Saviô, cam kết với Chúa: “thà chết chẳng thà phạm tội.”

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con biết “dừng sợ” những người “chỉ giết được thân xác”, nhưng xin giúp con “biết sợ” tội để con luôn bước đi trong đường lối của Ngài.*

LỜI CẢNH GIÁC ĐỐI VỚI CỦA CẢI

Ngươi chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy; không được mang lương thực, bao bị, tiền giắt lưng. (Mt 6,8)

Suy niệm: Công cuộc rao giảng đầy những rủi ro, nguy hiểm, có khi còn bị xua đuổi nữa. Trước một sứ mạng cam go như thế, ai lại không lo toan về tiền nong, áo quần, giày dép, về những mối quan hệ xã hội, những chỗ dựa an toàn...? Hẳn Chúa Giê-su hiểu rõ điều đó. Nhưng những chỉ thị trong ‘lệnh lên đường’ của Chúa Giê-su thật trái ngược với những tính toán của các môn đệ. Ngài căn dặn các ông: “*không mang gì trừ cây gậy, không mang lương thực,... không mặc hai áo...*” Sở dĩ như thế là vì Ngài muốn họ đừng bận tâm đến của cải vật chất, đừng toan tính theo kiểu thế tục, trái lại, biết hoàn toàn phó thác nơi sự quan phòng của Thiên Chúa khi rao giảng Tin Mừng.

Mời Bạn: Lòng ham mê tiền của, cùng với

lối sống thế tục làm băng hoại con người
tông đồ và làm cho sứ điệp họ rao giảng
không còn đáng tin nữa. Ở đâu lối sống xa
hoa, hưởng thụ vật chất bủa vây con người
và cộng đoàn của Hội Thánh, ở đó người
nghèo bị phân biệt, quên lãng, ở đó sứ vụ
trở nên thứ yếu, và bất hoà chia rẽ tha hồ
nảy nở. Bởi thế, phải luôn tỉnh thức để khỏi
bị của cải làm tê liệt sức sống tông đồ.

Sống Lời Chúa: Chấp nhận cách vui lòng
những thiếu thốn vật chất khi làm việc tông
đồ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã
sinh ra và sống trong cảnh khó nghèo.
Chúa yêu thương người nghèo và dân thân
rao giảng Tin Mừng cho họ. Xin Chúa giữ
gìn con thoát khỏi cạm bẫy tiền bạc của cải
thế gian để tâm hồn luôn được tự do yêu
mến Chúa và dân thân phục vụ Nước Trời.
Amen.*

15/07/24 THỨ HAI TUẦN 15 TN

Th. Bô-na-ven-tu-ra, giám mục, tiến sĩ HT

Mt 10,34-11,1

KHÔNG THEO KIỂU THẾ GIAN

Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em đừng tưởng Thầy đến đem bình an cho trái đất; Thầy đến không phải để đem bình an, nhưng để đem gươm giáo. Quả vậy, Thầy đến để gây chia rẽ giữa con trai với cha, giữa con gái với mẹ, giữa con dâu với mẹ chồng”. (Mt 10,34-35)

Suy niệm: Sự thật mà Chúa Giê-su thể hiện xem ra khá phũ phàng. Ngài thừa nhận mình là ‘kẻ gây rối’: đến để gây chia rẽ... và khiến những người nhà thân thiết nhất cũng trở thành đối kháng với nhau; đó là vì những đòi hỏi của Ngài là triệt để và tuyệt đối: “Ai yêu cha mẹ hơn Thầy, thì không xứng đáng với Thầy. Ai yêu con trai con gái hơn Thầy, thì không xứng đáng với Thầy. Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy, thì không xứng đáng với Thầy” (cc. 37.38). Đòi hỏi như thế, không phải Chúa muốn ta bất hiếu, lập dị, mà là để sống theo Thần Khí,

sẵn sàng buông bỏ để Thần Khí tự do để hoạt động trong ta, vì “*Thần Khí mới làm cho sống, chứ xác thịt chẳng có ích gì*” (Ga 6,63).

Mời Ban: Buông bỏ không có nghĩa bị tước mất, mà là dâng hiến để được nên phong phú hơn. Như Mẹ Tê-rê-xa Kôn-ka-ta, Mẹ ví cuộc đời mình như cây bút chì trong tay Thiên Chúa: càng ngoan nguỳ thì Thiên Chúa càng tự do để ‘sử dụng’ Mẹ như nghệ nhân sử dụng cây bút để họa nên những tuyệt tác. Cuộc đời Mẹ cũng đã nên có cho nhiều người đàm tiếu và chia rẽ, nhưng là sự chia rẽ cần thiết để phản chiếu niềm vui và bình an của Nước Trời – một thực tại mà thế gian không thể hiểu và không thể ban tặng.

Sống Lời Chúa: Dành ít phút tĩnh lặng mỗi ngày để lắng nghe Thần Khí, rồi xin ơn can đảm đáp lời “xin vâng”.

Cầu nguyện: *Hát Kinh Hòa Bình.*

ƠN BAN ĐI ĐÔI VỚI TRÁCH NHIỆM

Chúa Giê-su nói: “Khôn cho người ở Kho-ra-din! Khôn cho người ở Bét-sai-đa! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi các người mà được làm tại Tia và Xi-đon, thì họ đã mặc áo vải thô, rắc tro lên đầu mà tỏ lòng sám hối. Vì thế, Ta nói cho các người hay: đến ngày phán xét, thành Tia và Xi-đon còn được xử khoan hồng hơn các người.” (Mt 11,21-22)

Suy niệm: Theo lẽ thường quyền lợi phải đi đôi với trách nhiệm. Tương tự, ân sủng Chúa ban cho ai cũng kéo theo những trách nhiệm đối với người ấy. Hưởng ơn ban càng nhiều, chịu trách nhiệm càng lớn. Và do đó, nếu không chu toàn trách nhiệm cách tương xứng, thì án phạt càng nặng nề. Những phép lạ Chúa thực hiện cho một số người ở Kho-ra-din hay ở Bét-sai-đa, cũng là một ơn ban cho toàn thể dân thành. Vì thế theo qui tắc liên đới, họ cũng đồng trách nhiệm trong việc đáp lại sứ điệp của Chúa

qua những phép lạ đó. Mà sứ điệp đó là:
“*Hãy ăn năn sám hối vì Nước Trời đã gần đến.*”

Mời Ban: Những ơn Chúa ban cho ta không phải chỉ để ta hưởng thụ một mình, mà ta phải nhờ đó để trở sinh nhiều hoa quả thiêng liêng “*xứng với lòng thống hối*” chẳng những nơi mình và mà còn cho người khác nữa.

Chia sẻ: Nhiều người nhận được ơn đặc biệt Chúa ban (khi đi hành hương, xin khẩn, v.v...) nhưng có người sửa đổi đời sống và nên thánh, có người không. Bạn nghĩ gì về điều này?

Sống Lời Chúa: Mỗi lần kiểm điểm đời sống, bạn hãy cố khám phá một ơn Chúa đã ban cho bạn để cảm tạ và nhờ đó sửa đổi đời sống.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con luôn biết cảm tạ Chúa về những hồng ân Chúa ban và cho con biết nên thánh xứng với những ơn huệ đó.*

KHIÊM NHƯỜNG ĐỂ BIẾT CHÚA

“Con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mạc khải cho những người bé mọn.” (Mt 11,25)

Suy niệm: “Vô tri bất mộ”, không biết thì không yêu mến. Nhưng “con người là một huyền nhiệm” (F. Dostoevsky): điều ta “biết” về một người chỉ là hạt cát so với cả đại dương mênh mông những điều ta chưa biết về người ấy. Giữa con người với nhau mà đã như vậy, thì giữa con người với Thiên Chúa, khoảng cách còn diệu vợi vô cùng đến thế nào? Vì thế, phải có lòng khiêm nhường, nhìn nhận mình là “*người bé mọn*”, cái “biết” của mình chưa đủ để gọi là “biết”, nhờ đó ta được lôi kéo đến với Chúa để được mạc khải cho “biết” hơn về mầu nhiệm thâm sâu của Ngài. Đó là lý do Chúa Giê-su “*ngợi khen Chúa Cha vì đã mạc khải mầu nhiệm cho những người bé mọn.*”

Mời Bạn: Nhờ lời Chúa Giê-su cầu nguyện

cùng Chúa Cha, chúng ta biết được chỉ những người bé mọn mới được diễm phúc đón nhận mạc khải mầu nhiệm của Thiên Chúa. Để sống thân tình với Thiên Chúa và hiểu biết thánh ý Chúa hơn, bạn và tôi cần sống khiêm nhường, chuyên cần lắng nghe và suy niệm Lời Chúa, và nhất là đến và học với Chúa Giê-su, Đấng hiền lành và khiêm nhường, luôn hiện diện với chúng ta trong bí tích Thánh Thể.

Sống Lời Chúa: Học với Chúa qua việc siêng năng đọc và suy niệm Lời Chúa, nhất là cầu nguyện với Chúa hiện diện nơi nhà chầu trong bí tích Thánh Thể.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa vì cho con được diễm phúc sống thân mật trong Tình Yêu của Chúa Ba Ngôi. Xin giúp con sống tinh thần hiền hậu và khiêm cung đích thực để con ngày càng biết Chúa và yêu mến Chúa nhiều hơn. Amen.*

CHÚA SẼ BỎ SỨC CHO

“Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng.” (Mt 11,28)

Suy niệm: Thân phận làm người luôn gắn liền với gánh nặng. Gánh nặng cuộc sống: của cơm áo gạo tiền, của bệnh tật tuổi tác. Gánh nặng trách nhiệm: cha mẹ có gánh nặng nuôi dạy con cái, đảo lại, con cái cũng có gánh nặng phụng dưỡng báo hiếu. Lắm khi gánh nặng dường như quá sức chịu đựng của mỗi người. Chúa Giê-su luôn chạnh lòng thương xót trước nỗi đau khổ đó của con người, nên Ngài mời gọi những ai *“vất vả mang gánh nặng nề”* hãy đến với Chúa và Ngài sẽ cho *“nghỉ ngơi bồi dưỡng”*. ‘Nơi chốn’ bạn có thể đến *“nghỉ ngơi”* chính là Thánh Tâm Chúa, ‘nơi’ đó bạn được ‘giảm tải’ gánh nặng, ‘xả’ được những căng thẳng do những khó khăn thử thách trong cuộc sống gây nên. Bạn còn cần được *“bồi dưỡng”* tâm linh nhờ nguồn lực là Thánh Thể Chúa, nhờ đó bạn được phục

hồi năng lượng thiêng liêng cũng như được chữa lành các thương tích tâm hồn.

Mời Ban: Đến với Chúa để “*nghỉ ngơi bồi dưỡng*” không phải là trút cho Ngài cái gánh nặng của cuộc sống mà là để nhận được sức mạnh của tình yêu Chúa, nhờ đó gánh nặng trở nên “*êm ái nhẹ nhàng*”. Không dừng lại ở đó, Ngài còn mời gọi bạn “*mang lấy ách của Chúa*”, là “*vác thập giá mình hằng ngày mà theo Chúa*” (Lc 9,23) để tham gia vào công trình cứu độ với Ngài.

Sống Lời Chúa: Thường xuyên “*nghỉ ngơi bên Chúa*” bằng cách viếng Thánh Thể hoặc dành thời gian tĩnh lặng để tâm sự với Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin Chúa đừng cất đau khổ khỏi đời con, nhưng cho con luôn bám chặt lấy Chúa trong mọi cơn đau khổ. Amen.*

CHÚA MUỐN LÒNG NHÂN

“Nếu các ông hiểu được ý nghĩa câu này: ‘Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế,’ ắt các ông đã chẳng lên án người vô tội.”
(Mt 12,7)

Suy niệm: Chà xát mấy hạt lúa còn con trong tay thì bị người biệt phái kết án là phạm luật vì làm trong ngày Sa-bát. Còn Chúa Giê-su thì trung dẫn việc các tư tế lấy bánh đã trưng hiến chỉ dành cho tư tế để đem cho những người phạm phụ tục tử ăn. Điểm khác biệt trong hai cách ứng xử này chính là lòng nhân. Và đây mới thực sự là điều làm đẹp lòng Chúa. Người có lòng nhân không viện cớ giữ luật cách “vẹn toàn, vô phương trách cứ” mà làm ngơ trước sự khốn cùng, đau khổ của anh chị em. Người có lòng nhân không phán đoán hay lên án một cách cứng cỏi, nhẫn tâm, nhưng cư xử độ lượng khoan dung, và nhờ đó mở đường cho những người lầm lạc có thể hối cải, quay trở về đường ngay nẻo chính.

Mời Bạn: Chúa Giê-su không chỉ nói; Ngài

còn để lại những tấm gương tuyệt vời của lòng nhân. Mời bạn hãy cùng chiêm ngắm, suy niệm và bắt chước: Ngài tha tội cho người tội lỗi, chị phụ nữ ngoại tình. Trong đêm chịu thống khổ, ánh mắt nhân từ của Chúa dừng lại trên Phê-rô và hoán cải ông.

Chia sẻ: Bạn hãy chia sẻ cùng nhóm về một cử chỉ, thái độ, một lời nói hay việc làm tốt để tỏ lòng nhân ái đối với người chung quanh.

Sống Lời Chúa: Nói lời hoà bình hay nở một nụ cười thân ái với ai xúc phạm đến bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su là Đấng rất nhân từ, xin ban ơn Thánh Thần đến trong con, hoán cải tâm hồn vốn ích kỷ hẹp hòi của con, giúp con đủ sáng suốt để sống và cư xử tốt với nhau, như Chúa hằng đối xử như vậy với chúng con. Amen.*

PHÚC THAY AI HIỀN LÀNH

“Người sẽ không cãi vã, không kêu to, chẳng ai nghe thấy Người lên tiếng giữa phố phường. Cây lau bị giập, Người không đành bẻ gãy, tim đèn leo lét, chẳng nỗ tắt đi.” (Mt 12,19-20)

Suy niệm: Lão Tử đã nhận thấy sức mạnh của sự hiền lành khi dạy: *“Dĩ nhu thắng cương, dĩ nhược thắng cường.”* Quả vậy, hiền lành là đức tính không thể thiếu trong mọi tương giao và xử thế của cuộc sống. Kiêu ngạo làm cho con người ra dối trá, tàn ác, xấu xa, nham hiểm (x. Gr 17,9). Lời Chúa hôm nay phác họa cho ta chân dung hiền lành của Đức Giê-su: Đáng chinh phục con người bằng lòng hiền hậu, điềm tĩnh chứ không bằng lời lẽ to tiếng, hơn thua; Đáng đồng cảm với những kẻ yếu đuối, nâng đỡ, khích lệ, ủi an họ. ĐTC Bê-nê-đi-tô XVI khẳng định rằng: *“Tình yêu trong sự thuần khiết và vô tư là chứng cứ tốt nhất về Thiên Chúa, Đáng mà chúng ta tin và thúc*

đẩy chúng ta yêu thương” (Thông Điệp Thiên Chúa Là Tình Yêu).

Mời Ban: Tình thương Ki-tô giáo được xây dựng trên nền tảng của sự hiền lành, như lời thánh Tô-ma A-qui-nô: *“Kiêu ngạo là cay đắng, là tàn nhẫn, là chỉ nghĩ đến bản thân, cho nên kiêu ngạo khiến ta đố kỵ nhau. Bởi vậy, muốn yêu thương phải bắt đầu để cho tâm hồn mình thấm nhuần hiền lành.”* Chỉ khi sống hiền lành, bạn mới thấy được tình yêu của Chúa Ki-tô là động lực thúc bách bạn yêu thương và tha thứ.

Chia sẻ: Bạn có thái độ nào khi bị người khác lăng mạ, xúc phạm?

Sống Lời Chúa: Khi bị xúc phạm, bạn không trả thù, nhưng luôn tha thứ.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, là mẫu gương hiền lành cho con. Xin cho con biết sống hiền lành để con yêu thương hết mọi người như Chúa yêu con. Amen.*

THẦY TRÒ NẠP NĂNG LƯỢNG

*“Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút.”
...VẬY, thầy trò xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng.” (Mc 6,31-32)*

Suy niệm: Các môn đệ đang hào hứng kê lại cho Thầy những kết quả ngoạn mục các ông đã đạt được, vậy mà Chúa Giê-su lại bảo các ông ra nơi thanh vắng để nghỉ ngơi. Khi thi hành sứ mạng, các môn đệ ngày xưa cũng như chúng ta ngày nay dễ ảo tưởng và tự mãn đánh giá công việc dựa trên những kết quả thấy được bên ngoài. Nếu không biết dành thời gian để lượng giá, nạp lại năng lượng tinh thần, nhiệt tình truyền giáo sẽ dễ bị suy giảm, xẹp xuống như quả bong bóng, bởi vì thành quả truyền giáo không do tài nghệ công sức hoạt động của ta mà là do ơn của Chúa Thánh Thần tác động trong tâm hồn con người.

Mời Ban: Việc giải trí, du lịch, nghỉ dưỡng để xả ‘stress’, để phục hồi năng lượng đã

trở thành một nhu cầu không thể thiếu cho con người trong xã hội hiện nay. Cũng thế, và theo lời dạy của Đức Ki-tô, Giáo Hội không ngừng mời gọi các Ki-tô hữu biết cân bằng và thống nhất đời sống của mình bằng việc dành thời gian cầu nguyện và tĩnh tâm sau những thời gian miệt mài dấn thân hoạt động tông đồ.

Sống Lời Chúa: Sau mỗi ngày làm việc, bạn dành thời gian, nơi chốn yên tĩnh thích hợp để cầu nguyện, định kỳ bạn tham dự cuộc tĩnh tâm để hâm nóng lại nhiệt tình thi hành sứ mạng.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con không thể thành công trong việc tông đồ nếu không tuân theo các qui luật Chúa dạy. Xin giúp con luôn ý thức và thực hành chỉ thị của Chúa để mọi việc con làm mang lại kết quả tốt lành. Amen.*

VỊ TÔNG ĐỒ TRUYỀN GIÁO ĐẦU TIÊN

Bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi báo cho các môn đệ: “Tôi đã thấy Chúa,” và bà kể lại những điều Người đã nói với bà. (Ga 20,18)

Suy niệm: Chúa Giê-su luôn có những bất ngờ, đưa ta từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Khi sắp tắt thở, Ngài ban Nước Thiên Đàng cho một tên trộm khét tiếng ăn năn hối cải trong giây phút muộn màng. Ba ngày sau Ngài lại trao phó việc loan Tin Mừng Phục Sinh, trọng tâm của lời rao giảng, nội dung chính của việc truyền giáo, cho một người phụ nữ chân yếu tay mềm, người từng “*được Chúa trừ cho khỏi bảy quỷ*” (Mc 16,9). Ngài tin tưởng trao gửi cho những con người bé nhỏ thấp hèn các việc lớn lao như làm sao để được vào Nước Trời, phải sống thế nào trước màu nhiệm cao cả nhất của Đạo là làm chứng cho Đấng Phục Sinh.

Mời Ban: *“Việc Chúa làm cho ta ôi vĩ đại, ta thấy mình chan chứa một niềm vui,”* nhưng đồng thời cũng làm cho ta phải nghĩ suy, bối rối. Tài hèn sức mọn, tôi có thể làm được gì cho Chúa? Thách đố hôm nay quá nhiều, tôi loan báo Tin mừng thế nào được? Nhiều câu hỏi tương tự sẽ xuất hiện trong ta. Xin bạn đừng bối rối.

Sống Lời Chúa: Hãy bắt chước chị **Ma-ri-a Ma-đa-lê-na** là cứ chạy, cứ lao mình về phía trước để chỉ mong muốn được gặp gỡ Chúa. Tôi sẽ mạnh dạn nói với người khác như chị: *“Tôi đã thấy Chúa.”* Hãy mạnh dạn đứng về phía Chúa như anh trộm lành, đừng về hùa với người ác.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa tin tưởng nơi con dù con yếu hèn. Xin giúp con vững bước trên con đường Chúa muốn dẫn con đi, và như thế con dễ thành công trong mọi việc con làm.*

GIA ĐÌNH THẬT CỦA CHÚA

“Vì phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi.” (Mt 12,50)

Suy niệm: Phúc Âm theo thánh Mát-thêu không nói rõ, nhưng Phúc Âm theo thánh Mác-cô thì cho biết các kinh sư vụ không Đức Giê-su trừ được quỷ vì có quỷ vương Bê-en-dê-bun chống lưng, còn những người bà con cho rằng Đức Giê-su mất trí nên đến tìm bắt Ngài về (x. Mc 3,21-22). Nhân dịp này Chúa Giê-su cho biết gia đình thật của Chúa được thiết lập bởi-nhờ-trong đức tin, gồm những người *“thi hành ý muốn của Chúa Cha, Đấng ngự trên trời.”* Như thế, Đức Ma-ri-a là Mẹ Đức Giê-su không chỉ vì đã sinh Ngài ra làm người, mà phải nói rằng Mẹ được hồng ân đó vì đã mau mắn thưa lời *“xin vâng”*. Mẹ không chỉ thuộc về gia đình huyết thống của Đức Giê-su, mà còn là người đầu tiên thuộc về *gia đình thật của Thiên Chúa.*

Mời ban: Khi lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy, bạn được hồng ân gọi Thiên Chúa là Cha và trở thành *“người nhà của Thiên Chúa”* và được tháp nhập vào *gia đình thật của Thiên Chúa*. Là *“mẹ”* của Đức Ki-tô, bạn và tôi phải là những người loan báo Tin Mừng, để sinh ra những *“người con”* trong gia đình của Thiên Chúa. Là *“anh em, chị em”* với Chúa Ki-tô, chúng ta biết đối xử với nhau trong tình yêu thương hiệp nhất và sẵn sàng chia sẻ vui buồn với nhau.

Sống Lời Chúa: Cầu nguyện và hoà giải với những người đang có mối bất hoà với bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, trở thành người nhà của Chúa là vinh dự lớn lao, nhưng cũng là sứ mạng đòi hỏi. Xin cho con gắng sức chung tay xây dựng gia đình của Chúa trong chân lý, bác ái, quảng đại, khiêm tốn và vui tươi khi thực thi sứ mạng ấy. Amen.*

HẠT GIỐNG NÀO CHO THỬA ĐẤT?

“Trong khi gieo, có hạt rơi xuống vệ đường... Có hạt rơi xuống trên đá sỏi... Có hạt rơi vào bụi gai... Có hạt rơi xuống đất tốt...” (Mt 13,1-9)

Suy niệm: Cuộc đời và tâm hồn mỗi người như một thửa đất: lúc chào đời, “nhân chi sơ, tính bản thiện”; hay nói như các triết gia, như “tabula rasa” (tấm bảng chưa viết gì). Biết bao hạt giống được gieo vào đó: của gia đình dòng họ, của nhà trường, giáo xứ... Chắc chắn hạt giống quý giá hơn cả là hạt giống Lời Chúa, được Thiên Chúa, người gieo giống quảng đại và lạc quan, vãi gieo vào tâm hồn con người, bất kể tâm hồn ấy thuộc loại đất gì. Dù bao thất bại trong quá trình gieo vãi và tăng trưởng – có hạt chưa kịp nảy mầm, hoặc đã nảy mầm, đã thành cây con, nhưng chết khô chết nghẹt – chỉ cần một hạt giống rơi vào đất tốt đủ bù đắp tất cả.

Mời Ban: Nhìn lại thửa đất cuộc đời bạn để

xem nó thuộc loại nào: vệ đường nước đổ lá khoai, sỏi đá hời hợt, bụi gai lo lắng sự đời, hay đất tốt đằm hoa kết hạt? Phần Thiên Chúa, người gieo giống quảng đại đã không chê tâm hồn bạn, dù chưa là thửa đất tốt; còn phần bạn, bạn có là thửa đất có trách nhiệm biết chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận Lời Chúa và sinh hoa kết quả chưa? Số phận của hạt giống Lời Chúa khi được gieo vào lòng bạn thế nào: chết yểu hay sinh hoa kết quả gấp trăm?

Sống Lời Chúa: Bạn sắp xếp để đưa việc suy niệm Lời Chúa hằng ngày vào trong giờ cầu nguyện chung trong gia đình/cộng đoàn của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin ban Thánh Thần đời mới trên chúng con. Xin ban sức mạnh giúp chúng con can đảm và quảng đại thực thi những điều đẹp lòng Chúa, và chỉ những điều đó mà thôi. Amen.*

QUYỀN BÍNH... ĐỂ LÀM GÌ?

“Con Người đến không phải để được người ta phục vụ nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống.” (Mt 20,28)

Suy niệm: Sa-lô-môn nổi tiếng trong Kinh thánh về cách hành xử khôn ngoan: thay vì xin Thiên Chúa ban vàng bạc, châu báu... thì lại xin ơn khôn ngoan. Bà mẹ của Gia-cô-bê và Gio-an cũng xin cho con mình một ơn nhưng không phải ơn khôn ngoan hay trung tín theo Thầy mà là xin *cái ghế*. Vậy là mục đích theo Thầy lâu nay bị phôi bày qua lời xin ấy: vì chức tước, quyền lực. Đương nhiên là loại quyền lực theo kiểu thế tục, nhằm thống trị người khác, thậm chí hủy diệt sự sống, gây ra chết chóc cho bao người. Nhân sự việc này, thầy Giê-su đã cho các ông biết một loại quyền lực khác, quyền lực của Nước Trời, gắn liền với cuộc đời Ngài: đến **không** phải để **được phục vụ**, mà là **phục vụ** và hiến dâng mạng sống. Thực vậy, Đức Giê-su là Con Thiên Chúa,

nhưng đã hạ mình mang thân nô lệ “hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người” nhờ đó chúng ta được nâng tâm lên làm con cái Chúa.

Mời Ban: Quyền bính là hạ mình xuống để nâng người khác lên. Trong cuốn “Đổi thoại với Lý Quang Diệu,” cố Thủ tướng Singapore Lý Quang Diệu cho rằng: “Người lãnh đạo là người sẽ đem lại những gì tốt nhất, cho nhiều người nhất, một cách công bằng, không phân biệt đối xử.” Lý thuyết về quyền lực này nhắc ta nhớ rằng Đức Giê-su “là Thầy là Chúa mà còn rửa chân cho các môn đệ” thì chúng ta cũng phải khiêm nhường phục vụ lẫn nhau.

Sống Lời Chúa: Làm một việc phục vụ ngay trong gia đình/cộng đoàn của bạn.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su, con ước ao sống tinh thần phục vụ trong khiêm nhường như Chúa vậy. Amen.

26/07/24 THỨ SÁU TUẦN 16 TN

Th. Gio-a-kim và An-na, song thân Đức Ma-ri-a

Mt 13,18-23

NGƯỜI GIEO GIỐNG LẠC QUAN

“Vây anh em hãy nghe dụ ngôn người gieo giống.” (Mt 13,18)

Suy niệm: Những cây họ đậu có một khả năng đặc biệt. Bộ rễ của chúng có những nốt sần tích tụ rất nhiều chất đạm từ trong khí trời. Khi nó chết đi, chất đạm trong bộ rễ của nó biến thành một thứ phân bón giúp cải tạo đất xấu thành đất tốt. Thiên Chúa là chủ ruộng. Ngài gieo hạt giống Lời Chúa vào mọi tâm hồn, bất kể người tốt kẻ xấu. Điều Ngài mong muốn là mọi tâm hồn đều phải được đón nhận Lời Ngài, dù họ chưa sẵn sàng đón nhận, dù họ trở sinh bông hạt ít hay nhiều. Ngài có lý do để lạc quan và hào phóng như thế không chỉ vì hạt giống Lời Chúa không bao giờ sợ cạn kiệt, mà cũng như các loại cây họ đậu, Lời Ngài còn có sức cải tạo những mảnh hồn sỏi đá, gai góc trở thành những cánh đồng tốt tươi màu mỡ.

Mời Ban: Bạn có nản lòng vì mình nghe

Lời Chúa đã nhiều mà chưa sinh hoa trái gì? Hoặc bạn có bi quan vì đã đổ ra biết bao công khó trong công việc tông đồ mà kết quả chỉ là số không? Mời bạn chiêm ngắm vị Thiên Chúa đầy lạc quan và nhẫn nại qua dụ ngôn người gieo giống và bạn ghi nhớ Lời Chúa trong thư thánh Phao-lô: *“Hãy rao giảng Lời Chúa, hãy lên tiếng, lúc thuận tiện cũng như lúc không thuận tiện...”* (2 Tm 4,2-5). Bạn có sáng kiến gì để phát triển việc Chia Sẻ Lời Chúa trong giáo xứ, gia đình, hoặc cộng đoàn của bạn?

Sống Lời Chúa: Dành thời gian thích hợp để suy niệm Lời Chúa mỗi ngày.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, dù tâm hồn con có chai lì khô cứng, Chúa cũng không coi đó là một mảnh đất bỏ đi, xin cho con không bao giờ nản lòng trong cuộc chiến chống lại tội lỗi, và cho con biết luôn quảng đại nhiệt thành rao giảng Lời Chúa cho anh chị em con.*

MÀU NHIỆM SỰ ÁC

Đầy tớ mới đến thưa chủ nhà rằng: “Thưa ông, không phải ông đã gieo giống tốt trong ruộng ông sao ?” (Mt 13,27)

Suy niệm: Những anh canh điền này có lý do để bực bội. Họ đã gieo giống tốt trong ruộng, thế mà kẻ xấu đầu mặt nào đó phá đám đã gieo cỏ lùng xen vào giữa lúa. Họ đã tỏ ra đầy trách nhiệm khi đến báo cáo tình hình cho chủ, lại còn sẵn sàng bỏ công sức ra để giải quyết sự cố, thế mà trước ‘diễn biến phức tạp’ đó, ông chủ vẫn trả lời ‘tình queo’: “*Cứ để cả hai mọc lên cho tới mùa gặt.*” Thử hỏi có đáng bực mình, bất mãn không chứ? Biết bao lần và biết bao người đã bức xúc như thế: Tại sao Thiên Chúa là Đấng nhân từ lại để cho sự ác có mặt và hoành hành như thế trên các con cái của Người? Tại sao ác nhân cứ mãi thịnh đạt còn người lành gặp toàn những điều gian nan khốn khó ?

Mời Bạn: Gọi sự ác là màu nhiệm vì chúng ta sẽ không bao giờ tìm ra lời giải đáp thoả

đáng cho vấn nạn sự ác mà chỉ có thể hiểu được ý nghĩa của nó trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa. Hẳn bạn cũng đang bức xúc vì biết bao đau khổ mà bạn cũng như bao người khác đang hứng chịu? Mời bạn chiêm ngắm Chúa Ki-tô chịu đóng đinh để xác tín vào chiến thắng chung cuộc của Ngài: *“Hỡi tử thần, đâu là chiến thắng của ngươi? Hỡi tử thần, đâu là nọc độc của ngươi? Tạ ơn Thiên Chúa, vì Người đã cho chúng ta chiến thắng nhờ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta”* (1Cr 14,55-57).

Sống Lời Chúa: Cầu nguyện mỗi khi bạn gặp đau khổ: *Chúa ơi, con thật tự phụ khi ảo tưởng rằng mình có thể “giải quyết” được vấn đề sự ác. Xin cho con biết cách chiến thắng nó nhờ chiêm ngắm Chúa Ki-tô chịu đóng đinh và cùng vác thập giá với Chúa.*

MÓN QUÀ NHỎ – PHÉP LẠ LỚN

Vậy, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho những người ngồi đó. (Ga 6,11)

Suy niệm: Các tông đồ, cụ thể là Phi-líp-phê, cảm thấy lực bất tòng tâm trước gợi ý của Thầy mình: mua bánh cho họ ăn. Mà ‘họ’ đâu phải vài chục, vài trăm người, nhưng là năm ngàn người đàn ông, chưa kể đoàn tùy tùng đàn bà con nít cùng đi theo, say sưa nghe Thầy Giê-su rao giảng Tin Mừng Nước Trời. May mắn, An-rê để mắt đến năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá nhỏ của một em bé, nhưng bấy nhiêu thì “*có thấm vào đâu*”. Thế rồi, từ sự đóng góp nhỏ nhoi đó, Thầy Giê-su, với quyền năng của Ngài, đã khiến cho điều kỳ diệu xảy ra.

Ban thân mến: Lắm khi chúng ta cũng choáng ngợp, bối rối khi nghĩ đến khối đông dân chúng cần phải được nghe biết, đón nhận Tin Mừng Nước Trời ngay trong địa bàn giáo xứ, giáo phận của mình. Ta nhận ra ngay cả một mê cung thách đố: tình

thần thể tục, não trạng hưởng thụ, chủ nghĩa cá nhân ích kỷ; đã thế, các môn đệ Chúa Ki-tô lại còn thờ ơ, lơ là, chênh mảng... Bạn đừng lo lắng, nghi ngờ vì những cố gắng, những nghĩa cử nhỏ bé của mình không đem lại lợi ích gì. Bạn cứ quảng đại cho đi, vui tươi khi gặp gỡ, thành tâm khi chia sẻ, lúc đó dù việc tham gia góp phần của bạn có nhỏ bé, một khi đặt vào tay Chúa, phép lạ sẽ xảy ra.

Sống Lời Chúa: Tôi làm với hết lòng trân trọng những việc tốt nhỏ dâng lên Chúa mỗi ngày, như nói một lời tích cực, bày tỏ một cử chỉ thân ái, làm một việc giúp đỡ tận tình, Chúa sẽ biến đổi thành những điều vĩ đại.

Câu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa hài lòng về món quà của em bé ngày nào. Con cũng muốn đem lại niềm vui cho Chúa với các món quà nhỏ như vậy.*

TẤT CẢ VÌ GIÊ-SU

“Mác-ta! Mác-ta ơi! Chị bận khoản lo lắng nhiều chuyện quá! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi. Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi.” (Lc 10,41-42)

Suy niệm: Năm 1973, khi Mẹ Tê-rê-xa Côn-ka-ta được trao tặng trao tặng bằng tiến sĩ danh dự về thần học của đại học Kempet, Anh quốc, một ký giả đã hỏi mẹ như sau: “Đâu là động lực thúc đẩy Mẹ bắt tay vào việc phục vụ người nghèo?” Người ta chờ đợi câu trả lời dài với rất nhiều lời giải thích. Thế nhưng trước sự ngạc nhiên của nhiều người, Mẹ Tê-rê-sa chỉ đáp gọn bằng một tiếng vẫn gọn: “Chúa Giê-su.” Vâng, “Tất cả vì Chúa và cho Chúa.” Hẳn là Mác-ta và Ma-ri-a cũng chỉ có một động cơ như thế. Mỗi người đón tiếp Chúa theo cách của mình. Mác-ta với lòng nhiệt thành phục vụ lo chuẩn bị bữa ăn. Còn Ma-ri-a thì ngồi bên chân Chúa để lắng nghe lời

Người. Ngài không đề cao thái độ này để hạ thái độ kia, nhưng Ngài muốn chúng ta đừng quên rằng việc ưu tiên số một là lắng nghe lời Ngài trong tâm tình cầu nguyện, và tâm tình đó không được thiếu vắng ngay cả khi bạn lặn xả vào hoạt động tông đồ.

Mời Ban: Bạn đã thống nhất đời sống của bạn chưa? Nghĩa là việc cầu nguyện có chiếm địa vị ưu tiên nhất và có thẩm quyền vào mọi hoạt động khác trong ngày sống của bạn không? Việc hoạt động sẽ bị lạc hướng nếu không có cầu nguyện. Ngược lại cầu nguyện mà không có hoạt động thì chỉ là lời cầu suông.

Sống Lời Chúa: Khi làm việc gì bạn hãy bắt đầu bằng cách cầu nguyện.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin cho con say mê Lời Chúa, xin cho con luôn kết hiệp với Chúa khi cầu nguyện cũng như lúc làm việc để trong mọi việc con đều làm cho Chúa và vì Chúa mà thôi.*

30/07/24 THỨ BA TUẦN 17 TN

Th. Phê-rô Kim Ngôn, giám mục, tiến sĩ HT

Mt 13,36-43

THIÊN CHÚA KIÊN NHẪN

Đức Giê-su nói: “*Bấy giờ người công chính sẽ chói lọi như mặt trời, trong Nước của Cha họ.*” (Mt 13,43)

Suy niệm: “*Kiên nhẫn không chỉ là khả năng chờ đợi, nhưng chính là cung cách ta cư xử đang khi chờ đợi*” (Nhà văn Mỹ J. Meyer). Ta mong muốn Hội Thánh gồm các tín hữu tốt lành, hội đoàn gồm các thành viên nhiệt tâm, con cái gồm các người con hiếu thảo, làng giềng gồm những hàng xóm tốt bụng... Thế nhưng, trong thực tế ta đành phải chấp nhận tình trạng vàng thau lẫn lộn, người tốt – kẻ xấu, lúa tốt – cỏ lùng chen lẫn với nhau. Chúa Giê-su, qua dụ ngôn lúa tốt và cỏ lùng, dạy ta thái độ kiên nhẫn, bao dung khi sống trong “thừa ruộng thế gian.” Trong thiên nhiên, cỏ lùng muôn đời vẫn là cỏ lùng, nhưng trong “thừa ruộng thế gian,” người xấu có thể trở thành người tốt; ngược lại, người tốt có thể trở thành kẻ xấu không thể nào ngờ.

Mời Ban: Bạn phải kiên nhẫn với chính mình, vì tâm hồn bạn cũng đang đang đưa giữa lúa tốt và cỏ lùng, giữa điều thiện bạn muốn làm nhưng lại không làm, và điều ác không muốn làm nhưng lại thực hiện. Bạn kiên trì làm cho lúa tốt nơi bạn lớn lên, và cỏ lùng không có đất sống nơi tâm hồn mình. Bạn kiên nhẫn, bao dung với người chưa sống tốt, không vội kết án họ vì chỉ có Chúa mới có quyền kết án chung cuộc.

Sống Lời Chúa: Tôi tập sống kiên nhẫn, bao dung với những anh chị em chưa sống đúng tư cách của mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy con tinh thần kiên nhẫn, bao dung của người công dân mới trong Nước Trời. Xin giúp con ghi nhớ và thực hành tinh thần kiên nhẫn, bao dung ấy trong cách ứng xử hằng ngày với những anh chị em chung quanh con. Amen.*

VUI MỪNG “BÁN” TẤT CẢ

“Tìm được viên ngọc quý, ông ta ra đi, bán tất cả những gì mình có mà mua viên ngọc quý ấy.” (Mt 13,46)

Suy niệm: Nhiều tác giả nói với ta về ngọc trong đá, ngọc giữa đời, thế giới này tựa như con trai, dành cho bạn để bạn khám phá ra ngọc trong những trai ấy. Cũng vậy, Đức Giê-su dùng hai hình ảnh cho thấy sự cao quý của Nước Trời cũng như niềm vui lớn lao khi nhận ra Nước Trời ấy giữa đời thường. Với bao người, thửa ruộng chỉ là thửa ruộng, nhưng với người nông dân này, thửa ruộng đó có chứa kho tàng, quý giá đến độ anh sẵn sàng bán tất cả để mua thửa ruộng ấy. Đang khi đó, người thương gia kia cả đời đi tìm viên ngọc quý. Một khi tìm được, tựa người nông dân, ông cũng vui mừng bán tất cả những gì có để mua. Kho tàng hay viên ngọc quý ấy chính là Đức Giê-su, Đấng ở với ta mọi ngày cho đến tận thế, hiện hữu thực sự trong Bí tích Thánh

Thẻ, hiện diện cách kín đáo trong Lời Chúa, được hiện thực qua các mục tử, cũng như hiện thân nơi những kẻ bé mọn ta gặp mỗi ngày.

Mời Ban: Cuộc đời người nông dân hoàn toàn thay đổi từ khi có kho tàng, lối sống người thương gia cũng đổi mới trọn vẹn sau khi sở hữu viên ngọc quý. Cũng vậy, một khi khám phá ra kho tàng, viên ngọc quý Giê-su trong đời thường, lối sống bạn cũng sẽ khởi sắc hẳn: vui mừng, sẵn lòng “bán” đi, chấp nhận từ bỏ tất cả những gì ở đời này để có được Ngài trong cuộc sống vĩnh cửu.

Sống Lời Chúa: Mọi sự khởi đầu từ việc đổi mới cái nhìn của tôi về Chúa Giê-su. Ngài quý giá đến độ giờ đây, *tôi coi mọi sự là thiệt thòi, so với cái lợi tuyệt vời là được biết Ngài* (x. Pl 3,8).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, con xác tín Chúa là kho tàng vô giá, là viên ngọc quý của đời con. Amen.*